

Bruxelles, den 3. juni 2016
(OR. en)

9886/16

FISC 96

FØLGESKRIVELSE

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	1. juni 2016
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2016) 355 final
Vedr.:	MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET i henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2016) 355 final.

Bilag: COM(2016) 355 final

Bruxelles, den 1.6.2016
COM(2016) 355 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

i henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

i henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF

1. BAGGRUND

I medfør af artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i dette direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse. Da denne procedure indebærer fravigelser fra de generelle momsprincipper, skal sådanne fravigelser stå i et rimeligt forhold til formålet hermed og være begrænsede i omfang.

Ved brev registreret i Kommissionen den 23. december 2015 anmodede Republikken Østrig om tilladelse til at indføre foranstaltninger, der fraviger den særlige fortjenstmargenordning for rejsebureauer. I overensstemmelse med momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 20. april 2016 de øvrige medlemsstater om Republikken Østrigs anmodning. Ved brev af 21. april 2016 meddelte Kommissionen Republikken Østrig, at den var i besiddelse af alle de oplysninger, som den havde brug for til at vurdere anmodningen.

2. ANMODNINGEN

Momsdirektivets artikel 306-310 indeholder bestemmelser om en særlig fortjenstmargenordning for rejsebureauer, ifølge hvilke kun forskellen (eller fortjenesten) mellem den pris (uden moms), som kunden betaler, og de faktiske omkostninger, som rejsebureauet afholder, beskattes. Ordningen finder anvendelse for så vidt som rejsebureauet handler i eget navn og ikke blot som formidler.

For så vidt angår fortjenstmargenen fastsættes i artikel 308, at "*For enkeltydelsen leveret af rejsebureauet anses som afgiftsgrundlag og som pris uden moms i henhold til artikel 226, nr. 8), rejsebureauets fortjenstmargen, dvs. forskellen mellem det samlede beløb uden moms, der skal betales af den rejsende, og rejsebureauets faktiske omkostninger til de af andre afgiftspligtige personer foretagne leveringer af varer og ydelser, for så vidt disse transaktioner direkte kommer den rejsende til gode.*"

Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) har fastlagt, at denne artikel ikke fastsætter nogen mulighed for at fastsætte et samlet afgiftsgrundlag for rejsebureauernes fortjenstmargen, og at det afgiftspligtige beløb derfor skal beregnes på baggrund af hvert enkelt tjenesteydelse, som leveres af rejsebureauet¹.

¹ [Sag C-189/11](#), *Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien*, præmis 101 -103.

Østrig ønsker med sin anmodning at fravige momsdirektivets artikel 308 som fortolket af EU-Domstolen ved at give rejsebureauer mulighed for at beregne én fortjenstmargen i løbet af et år for samtlige leverede tjenesteydelser, som er omfattet af den særlige momsordning (dvs. hvor rejsebureauet ikke handler som formidler).

3. KOMMISSIONENS HOLDNING

Når Kommissionen modtager anmodninger i henhold til artikel 395 i momsdirektivet, undersøger den disse anmodninger for at forvisse sig om, at de grundlæggende betingelser for at imødekomme dem er opfyldt, dvs. om den foreslåede særlige foranstaltning forenkler procedurerne for momspligtige personer og/eller skatteadministrationen, eller om forslaget forhindrer visse former for skatteunddragelse eller -undgåelse. I den forbindelse har Kommissionen altid anvendt en snæver og forsigtig tilgang for at sikre, at fravigelserne ikke underminerer det almindelige momssystem, og at de er af begrænset omfang, nødvendige og rimelige.

EU-Domstolen har desuden fastslået, at foranstaltninger, der træffes ved anvendelse af momsdirektivets artikel 395 for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse, skal være nødvendige og egnede for gennemførelsen af det særlige formål, der forfølges hermed og påvirke momsdirektivets mål og principper mindst muligt².

Det følger derfor af EU-Domstolens dom, at fravigelser i henhold til momsdirektivets artikel 395 kun bør indrømmes, hvis en særlig situation i en medlemsstat kræver en særlig foranstaltning. I det foreliggende tilfælde er der dog ingen grund til, at den fravigelse i form af en forenklende foranstaltning, der anmodes om, skulle være særlig nødvendig i Østrig. Tværtimod er særordningen for rejsebureauer indført overalt i EU, og fortjenstmargenen skal beregnes på samme måde i alle medlemsstater, dvs. på grundlag af den enkelte leverede ydelse. En særlig fravigelse med henblik på at ændre en situation, som gør sig gældende i alle medlemsstater, ville derfor omgå den normale procedure, som er vedtaget enstemmigt af Rådet efter høring af Europa-Parlamentet om en ændring af momsdirektivet efter forslag fra Kommissionen.

Derudover mener Kommissionen, at en sådan fravigelse ville give rejsebureauer i Østrig en særlig fordel i forhold til rejsebureauer i andre medlemsstater. Eftersom beskatningsstedet er hjemstedet, kunne en sådan fordel skabe problemer i det indre marked set ud fra et konkurrencemæssigt synspunkt, især i dag hvor kunder køber flere og flere af disse tjenester online. Rejsebureauer, som har hjemsted i (eller flytter til) Østrig, ville ifølge anmodningen om fravigelse have mulighed for at beregne en samlet fortjenstmargen for et helt kalenderår. De ville derfor i modsætning til rejsebureauer i andre medlemsstater kunne sammenlægge negative fortjenstmargener fra bestemte leverandører med positive fortjenstmargener fra andre leverandører, hvilket ville resultere i et lavere momsgrundlag og dermed i et lavere momsbeløb til administrationen.

²

Se f.eks. sag [C-489/09](#), *Vandoorne NV*, præmis 27.

Kommissionen foreslog allerede i 2002 en ny momsordning for rejsebureauer. Rådet kunne dog ikke tilslutte sig det ændrede forslag³, som Kommissionen endte med at trække tilbage i 2014⁴. På trods af det undersøger Kommissionen fortsat mulighederne for om nødvendigt at forbedre ordningen under hensyntagen til konsekvenserne af EU-Domstolens ovennævnte dom om rejsebureauer og i lyset af princippet om beskatning i bestemmelsesmedlemsstaten, som Den Europæiske Union har fastlagt skal være hovedprincippet i fremtidig beskatningslovgivning⁵, og som Kommissionen siden har arbejdet videre med i handlingsplanen for moms⁶. Kommissionen vil derfor inden længe iværksætte en undersøgelse med henblik på at vurdere den samlede ordning for rejsebureauer (herunder metoden til beregning af fortjenstmargenen), som i øjeblikket bygger på oprindelsesmedlemsstaten, med det formål bl.a. at mindske de administrative byrder.

4. KONKLUSION

På baggrund af de ovennævnte forhold modsætter Kommissionen sig anmodningen fra Republikken Østrig.

³ Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer ([KOM\(2002\) 64 endelig udg.](#)) og ændret forslag til Rådets direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer (forelagt af Kommissionen i henhold til artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten) ([KOM\(2003\) \(78\) endelig udg.](#))

⁴ Tilbagetrækning af forslag fra Kommissionen, som ikke længere er relevante (EUT C 153 af 21.5.2014, s. 3).

⁵ Se *Meddelelse om momssystemets fremtid* (KOM(2011) 851 endelig af 6.12.2011). Denne blev vel modtaget af Rådet i Økofins konklusioner fra maj 2012 http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf og af Europa-Parlamentet i dets beslutning af 13. oktober 2011 om momssystemets fremtid <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=DA&reference=P7-TA-2011-0436>.

⁶ COM(2016) 148 final <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1461242313847&uri=CELEX:52016DC0148>.